

[Arbejds- og Socialministeren.]

ført Revisionen af en saa omfattende Lovgivning som denne, slutter jeg mig til; det er den Vej, man maa gaa, naar man bevæger sig paa Omraader, hvor man ændrer forskellige Bestemmelser.

De Spørgsmaal, det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen rejste, er hverken gamle eller henlagte, vi er i Gang med dem, og det er højst sandsynligt, at vi vil faa Resultater, og at jeg i Udvalget kan give nærmere Oplysninger herom. Jeg tror ogsaa, at der under Finanslovdebatten er rejst Spørgsmaal, som det vil være naturligt at drøfte med dette Udvalg, baade Byggeri af Aldersrenteboliger og Alderdomshjem, og hvad der ellers kan være bragt frem. Det er Ting, der har vor Interesse, og vi har Opmærksomheden henvendt paa dem.

Jeg synes egentlig, at jeg pillede det Eksempel i Stykker, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, Fru Ragnhild Andersen, brugte den 16. Oktober. Nu starter det ærede Medlem straks med et nyt Eksempel. Se, jeg har i den korte Tid, jeg har været Minister, set adskillige Regnestykker, som ser anderledes ud, naar de kommer ind til os, end naar de forlader os. Det er ikke, fordi jeg vil beskyldte nogen for at stille det forkert op, men det er nu engang saadan, at hvis vi bliver gamle — og det kan maaske endda ske, før vi bliver gamle —, husker vi ikke alle Enkeltheder, saa fæster man sig ved visse Ting, og hvis saa en flittig Agitator mangler Stof, kan det hælde, at vedkommende gaar om Bord i Stoffet raat, saaledes som det er sket i det første Eksempel, som vi har haft Lejlighed til at analysere nærmere, og som der ikke blev meget tilbage paa.

Jeg vil ligeledes gerne rette en Misforstaaelse, man kunde frygte kunde være til Stede hos den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, hvad naturligvis ikke kan være Tilfældet; men det kunde næsten læses ud af det ærede Medlems Tale, at man var inde paa, at de forskellige Ydelser, jeg gjorde Rede for, faktisk helt er bortfaldet, hvad de slet ikke er.

Men vender vi tilbage til Realiteten, er den den, og det skal Socialdemokratiet huske paa, at tager man Udgangspunktet i 1939—40, hvor der i 13—14 Aar havde siddet en socialdemokratisk Socialminister, og ser paa Prisstigningen fra 1939—40 til 1946, som udgør omkring 57 pCt., viser det sig, at den Forbedring, som er gennemført, og som dog baade Socialdemokrater og Kommunistere stemte for til Slut, da Loven var til tredie Behandling, udgør en Stigning paa

mindst 89 pCt., hvilket er mere end Prisstigningen. Vi har i al Skrøbelighed Lov til at sige, selv om de strenge Revsere har haft let ved at bruge stærke Ord baade i Gaar og i Dag, at vi her har udført et Stykke Arbejde, lagt det til Rette og i Fællesskab trukket nogle Linier op, som de to Partier dog fandt det Ulejligheden værd at stemme for, da Forslaget skulde vedtages ved tredie Behandling her i Sommer. Stiller vi det op paa den Maade, og tager man Føringelserne og Fattigdommen i Betragtning, som man ogsaa kan læse om i „Social-Demokraten“ og undertiden i „Land og Folk“, som er kommet over os efter 6 Aars Udplyndring og Besættelse, har vi stort set løst Opgaven nogenlunde tilfredsstillende.

Hvis man tager det Beløb, som et Rentemodtagerpar faar i København, og regner med 4 pCt. i Rente, hvilket man siger er meget vanskeligt at opnaa for dem, der har Penge — det kan jeg ikke tale med om —, er det alligevel stort set en Indkomst for et saadant Ægtepar, der svarer til den Afkastning, som en Formue paa 70 000 Kr. kan give i Dag, og saa er dette Ægtepar fri for Formueskat. Jeg tror nok, det bliver svært for de Partier, der raat giver Løfter og Tilsagn om væsentlige Forbedringer, naar vi gaar frem i Tiden, at indfri de Løfter, som de i saa Henseende giver.

Jeg er tilbøjelig til at tro, at vi saa nogenlunde har truffet det rigtige ved den Lovgivning, vi har gennemført. At der kan være Smaafejl at rette hist og her, skal jeg være den første til at indrømme, det kan ikke være andet, men det kan vi drøfte nærmere i det Udvalg, som nu bliver nedsat.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Ragnhild Andersen): Naar den ærede Ordfører for Venstre, det ærede Medlem Hr. Krog, fremhævede, at vi har stemt for Loven, og at vi derfor dengang maa have ment, den var en Forbedring, vil jeg gerne understrege, at vi som bekendt stillede Ændringsforslag, som jeg ikke nu skal komme nærmere ind paa, da det ærede Medlem selv var inde paa, at vi stillede væsentlige Ændringsforslag i Sommer. Vi stemte først for vore Ændringsforslag og derefter for de Forbedringer, der blev foreslaaet af det socialdemokratiske Parti, og først da disse var forkastede, stemte vi ved tredie Behandling for selve Loven. Deri laa altsaa ikke en Tilfredshed i den Forstand, at vi var tilfredse med Loven, men deri laa, at Loven, da den blev vedtaget, i sine Beløb naturligvis var bedre end den Lov, der gik forud.

Naar den ærede Ordfører for Venstre